

3. negyedév / 2026.09.13. - 2026.09.19.

12 / Amikor repedezni kezd a közösség Tisztán látni, őszintén beszélni, újrakezdeni

Vitatkozni rombolás nélkül

Pál ezt írta a korinthusi gyülekezetnek: „Most harmadszor megyek hozzátok... Attól tartok, hogy talán veszekedés és mindenáron igazat akarás vár majd rám nálatok.”
(2Korinthus 12:14; 12:20, HFA és NGÜ alapján)

Ha Pál helyében lennél, milyen érzésekkel utaznál Korinthusba?

Mitől tartanál?

Miben reménykednél?

Hol találkozol veszekedéssel és mindenáron igazat akarással a hétköznapijaidban?

Miről szólnak első pillantásra az ilyen konfliktusok?

Milyen mélyebb témák lehetnek mögöttük?

Hogyan éled meg a veszekedést és a "saját igazához" való ragaszkodást a gyülekezetekben vagy az ifjúsági csoportokban?

Hol tapasztaltad már, hogy emberek tisztelettel vitatkoztak egymással?

Mi segített nekik abban, hogy egyértelműen beszéljenek, de közben ne rombolják le a kapcsolatukat egymással?

Mit tehetnél másképp a következő vitádban?

A haragnak utat kell találni

„Attól tartok, hogy talán... dühkitörések várnak rám nálatok.” (2Korinthus 12:20, NGÜ alapján)

Hogyan reagálsz, amikor egy csoportban hirtelen megváltozik a hangulat?

Inkább közbelépsz, visszahúzódsz, vagy te magad is felemeled a hangod?

Milyen gyorsan leszel dühös?

Miből veszed észre, hogy nő benned a harag? Milyen érzés ez számodra?

A harag jelezheti, hogy átléptek egy határt, vagy valami igazságtalanul történik.

Hol tapasztaltad már, hogy a harag hasznos jelzés volt? Mikor válik a harag rombolóvá?

Mi segít abban, hogy kimondhasd a bosszúságodat, mielőtt felrobbannál?

Hogyan lehetsz határozott anélkül, hogy megtámadnál másokat?

Milyen szerepe van számodra az imának vagy egy bizalmas emberrel való beszélgetésnek, amikor haragról és bosszúságról van szó?

Mi segíthetne abban, hogy legközelebb jó utat találj a bosszúságodnak vagy a haragodnak?

Egymással, nem egymás ellen

„Attól tartok, hogy talán... rivalizálás vár rám nálatok.” (2Korinthus 12:20, NGÜ alapján)

*Milyen érzés, amikor valakihez hasonlítanak?
Mikor hasonlítod magad másokhoz?*

*Hol tapasztalsz versengést emberek vagy csoportok között?
Mikor tud a versengés motiválni? Mikor válik rivalizálássá?
Hogyan alakulhat ki rivalizálás egy gyülekezetben vagy ifjúsági csoportban?*

*Mi történik egy csoportban, ha az emberek elsősorban riválisként tekintenek egymásra?
Hogyan hat a rivalizálás a bizalomra és az összetartozásra?
Mit érzékelnek ebből a csoporton kívül állók, és hogyan változtatja ez meg a csoportról kialakult képet?*

Mi segíthetne abban, hogy elismerd mások képességeit anélkül, hogy közben kevesebbnek éreznéd magad?

Hogyan sikerülhet a másikat emberként látni, nem csupán versenytársként?

*Hogyan lehetne az "egymás ellen"-ből "egymással", és te mit tehetnél ezért konkrétan?
Mit érhetnétek el együtt, amit egyedül egyikőtök sem tudna megvalósítani?*

Beszéd, amely sebez

„Attól tartok, hogy talán... rágalmazások várnak rám nálatok.” (2Korinthus 12:20, NGÜ alapján)

*A rágalmazás azt jelenti, hogy valaki tudatosan valótlan-ságot terjeszt másokról azért, hogy ártson nekik.
Hol találkozol pletykákkal, feltételezésekkel vagy hamis állításokkal?
Miért adnak tovább néha ilyen kijelentéseket akkor is, amikor senki sem tudja, igazak-e?
Mit okoznak ezek az érintetteknek és egy közösségnek?*

Hogyan reagálsz, amikor valaki rosszat mond olyan emberről, aki nincs jelen?

*Mi segít abban, hogy ellenőrizz egy állítást, mielőtt továbbadnád?
Hogyan tudnál megállítani egy pletykát anélkül, hogy újabb vitát robbantanál ki?
Mikor lenne jobb közvetlenül az érintett emberrel beszélni?*

Hol tudsz a szavaiddal védeni, tisztázni vagy békét teremteni?

Tisztelet a fölényeskedés helyett

„Attól tartok, hogy talán... másokról a hátuk mögött való becsmérlő beszéd, fölényeskedés és mindenféle rendetlenség vár rám nálatok.” (2Korinthus 12:20, NGÜ alapján)

Miért eshet jól - rövid távon - másokról a hátuk mögött beszélni?

Miért beszélünk mások háta mögött inkább rosszat, mint jót?

Milyen helyzetekben kapod rajta magad ezen?

Minek kellene megváltoznia ezekben a helyzetekben, hogy ne legyen benned erre igény?

Mit jelent számodra a „fölényeskedés”? Hol találkozol vele?

Hogyan reagálsz, amikor mások így viselkednek veled?

Mi lenne olyan reakció, amely megvédi a határaidat anélkül, hogy leértékelné a másik embert?

Mit jelent számodra a tiszteletteljes bánásmód?

Milyen „mindenféle rendetlenség” fordulhat még elő egy gyülekezetben?

Milyen légkör alakul ki, amikor az emberek komolyan veszik egymást?

Mit tehetnél különösebb erőfeszítés nélkül egy ilyen légkörért?

Amin láthatóvá válik a hit

„Vizsgáljátok meg magatokat! Állapítsátok meg, él-e még a hitetek! Vagy már semmi sem látszik abból, hogy Jézus Krisztus köztetek él?” (2Korinthus 13:5, HFA alapján)

Miből lehetne felismerni, hogy Jézus jelen van egy gyülekezetben vagy csoportban?

Miből veszed észre magadon, hogy élő a hited?

„Vizsgáljátok meg magatokat!” Hogyan néz ki a te esetedben egy ilyen vizsgálat?

Egyáltalán, meg lehet vizsgálni a hitet?

Vizsgáltad már valaha a saját hitedet?

Hogyan nézhetne ki egy ilyen önvizsgálat anélkül, hogy közben ne ítélj el magad?

Milyen módon lehet az élő hit és a Jézussal való jó kapcsolat ellenszere a közösségi problémáknak?

Egy 1-től 10-ig terjedő skálán mennyire érzed most élőnek a hitedet?

Mi segíthetne abban, hogy egy kis lépéssel továbbjuss?

Min szeretnél változtatni abban, ahogyan másokkal bánsz?

Mit szeretnél ezzel kapcsolatban kérni Istentől?